

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 6CoE/176/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715204354  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3715204354.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Astrová 2/A, IČO: 36 432 105, zastúpeného JUDr. Veronikou Kubrikovou, PhD., advokátkou so sídlom Bratislava 821 01, Martinčekova 13, proti povinnému T. I., bytom Q. XXXX o vymoženie 528,48 € s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 04. júna 2015 č.k. 4Er/372/2015-20 v senáte jednomyseľne takto

### rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zastavil exekučné konanie podľa § 104 ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 103, § 159 ods. 3 a § 251 ods. 4 O.s.p. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v predmetnej veci sa oprávnený návrhom zo dňa 30.03.2015 domáhal vykonania exekúcie voči povinnému, a to na podklade rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s., sp. zn. WHA0110100 zo dňa 02.09.2011, právoplatného dňa 28.09.2011 a vykonateľného dňa 02.10.2011, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 528,48 € s príslušenstvom. Okresný súd sa oboznámil s návrhom na vykonanie exekúcie, so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, s exekučným titulom a s obsahom pripojeného spisu okresného súdu sp. zn. 3Er/1282/2011 a zistil, že exekučné konanie je potrebné zastaviť. Na Okresnom súde Považská Bystrica bolo vedené exekučné konanie pod sp. zn. 3Er/1282/2011 voči povinnému na podklade rovnakého exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného STÁLYM ROZHODCOVSKÝM SÚDOM zriadeným pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej, a.s., so sídlom Bratislava, sp. zn. WHA0110100 zo dňa 02.09.2011 ako v predmetnom exekučnom konaní. Uznesením tamjšieho súdu č.k. 3Er/1282/2011 - 12 zo dňa 30. decembra 2011 súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia z dôvodu, že predložený exekučný titul trpí vadami vyplývajúcimi z toho, že bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky a teda na jeho podklade nie je možné viesť exekúciu. Toto uznesenie potvrdil odvolací súd uznesením č.k. 4CoE/47/2012 - 22 zo dňa 23. novembra 2012. V danom prípade sa jedná o prekážku právoplatne rozhodnutej veci, ktorá sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných vád konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania (iné rozhodnutie súdu v prípade prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). Z ustanovení § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, sú skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k porušeniu procesnej podmienky prekážky rei iudicatae dochádza vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky, a to: začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté; začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi; začne sa opätovne konať o tej istej veci. Je nepochybné, že obe konania (toto konanie a konanie na Okresnom súde Považská Bystrica sp. zn. 3Er/1282/2011) o udelenie poverenia boli vedené medzi totožnými účastníkmi. V oboch sa tiež posudzovala spôsobilosť exekučného titulu. V už skončenom konaní sp. zn. 3Er/1282/2011 tunajší súd právoplatne rozhodol, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, je ako exekučný titul nespôsobilý, nakoľko bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy. Po tom, ako sa rozhodnutie o zamietnutí poverenia stalo

právoplatným, nemôže už tunajší súd opätovne rozhodovať o tom, či je exekučný titul spôsobilý byť podkladom pre vedenie exekúcie alebo nie, pretože je tu nepochybne prekážka už rozhodnutej veci. S poukazom na uvedené súd exekučné konanie zastavil. Nakoľko exekučné konanie bolo zastavené a súdny exekútor mailom súdu oznámil, že si trovy exekúcie neuplatňuje, súd o náhrade trov exekúcie rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu, odvolanie oprávnený. Podané odvolanie odôvodnil podľa § 205 ods. 2 písm. a), d), f), e) O.s.p. a § 221 ods. 1 písm. d), f) a h) O.s.p. Zastával názor, že v tejto fáze exekučného konania príslušný exekučný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom prípustnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. Napriek tomu exekučný súd o návrhu na vydanie poverenia nerozhodol, ani jedným z uvedených spôsobov, ale exekučné konanie zastavil z dôvodu prekážky rozhodnutej veci. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/205/2011, 5ECdo/40/2013 a uznesenie Ústavného SR sp. zn. III. ÚS. 254/2012. Bol toho názoru, že v danom prípade exekučný súd nesprávne aplikoval § 251 ods. 4, § 159 ods. 3, § 104 ods. 1 prvá veta a § 103 O.s.p., pretože v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie aplikovať zásadu *res iudicata*. Poukázal na to, že exekučné konanie nemá vo svojom predmete vec, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť. Exekučné konanie predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. Exekučné konanie nemá merito veci, o ktorom by sa rozhodovalo, ale predstavuje len proces. Vyjadril názor, že exekučný súd svojím postupom a napadnutým rozhodnutím porušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, ktoré je chránené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a súčasne účastníkom odňal možnosť konať pred súdom. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/108/2012. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa prekročil zákonné limity pre skúmanie žiadosti o vydanie poverenia podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Súd je oprávnený skúmať a vykonať ako dôkazy výlučne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. V tomto štádiu súd nie je oprávnený rozhodovať ani o zastavení konania, a to už vôbec nie pokiaľ sa nevysporiadal s otázkou o udelení, resp. neudelení poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Súd sa tak v prvom rade mal vysporiadať so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a až potom, čo uznesenie o prípadnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nadobudne právoplatnosť môže exekučný súd rozhodnúť o zastavení konania. Týmto tak mal prvostupňový súd porušiť právo oprávneného na spravodlivý proces a odňať mu možnosť konať pred súdom. Mal za to, že prvostupňový súd pri skúmaní žiadosti o udelenie poverenia vykonával samostatne nové dokazovanie skutkového stavu. Exekučný súd uprel oprávnenému právo byť účastným na takomto zisťovaní skutkového stavu, čím zasiahol do jeho práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Svoju argumentáciu podporil s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 499/2012. Poukázal na porušenie právnej istoty a legitímnych očakávaní, keď exekučné súdy voči skutkovo a právne obdobných veciach poverenie vydajú aj zmietajú. Taktiež poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k. 18CoE/633/2011-25 zo dňa 26.06.2012, č. k. 8CoE/635/2011-36 zo dňa 30.11.2012 a č. k. 18CoE/632/2011-23. Je toho názoru, že postupom prvostupňového súdu bol porušený princíp rovnosti účastníkov konania, keďže bez toho, aby povinná urobila akýkoľvek právny úkon, ju súd nezákonne zvýhodňuje len na základe jej postavenia. Na záver z vyššie uvedených dôvodov navrhol odvolaciemu súdu aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zmenil tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovuje, alternatívne, aby príslušný súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinný sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť ako vecne správne.

V predmetnej veci sa oprávnený návrhom, doručeným na exekútorový úrad súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD. dňa 30.03.2015 domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie 528,48 € s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný STÁLYM ROZHODCOVSKÝM SÚDOM zriadeným pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej,

a.s. zo dňa 02.09.2011, sp. zn. WHA0110100, ktorý podľa vyznačenej doložky mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 28.09.2011 a vykonateľnosť dňa 02.10.2011. Napadnutým uznesením okresný súd zastavil exekučné konanie, keďže v predmetnom exekučnom konaní je podkladom pre vymoženie pohľadávky oprávneného proti povinnému ten istý rozhodcovský rozsudok, v súvislosti s ktorým už súd vo svojom skoršom rozhodnutí č. k. 3Er/1282/2011 - 12 zo dňa 30. decembra 2011 v spojení s uznesením odvolacieho súdu č.k. 4CoE/47/2012 - 22 zo dňa 23. novembra 2012 vyslovil, že predložený exekučný titul trpí vadami vyplývajúcimi z toho, že bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, a teda na jeho podklade nie je možné viesť exekúciu.

Podľa § 251 ods. 4 O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Odvolací súd konštatuje, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol iný súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka rei iudicatae sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho (iné rozhodnutie súdu v prípade prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 O.s.p., podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). V ustanovení § 104 ods. 1 O.s.p. je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení O.s.p. teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, sú skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k porušeniu procesnej podmienky prekážky rei iudicatae dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=4793422>> je nutné vyvodit', že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového (nachádzacieho) konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania; ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406634-3406638>> v spojení s ust. § 251 ods. 4 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=4793422>>. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=26&p=13010>> neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ust. § 159 ods. 3 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406821>>, ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Pre posúdenie rozsahu tohto striktného zákazu je nevyhnutné posúdiť, čo sa rozumie rozhodnutím vo veci samej v exekučnom konaní.

Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom

konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej.

Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že v predmetnej veci bolo už medzi tými istými účastníkmi v minulosti vedené exekučné konanie pre vymoženie rovnakého nároku oprávneného, uplatneného návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúceho z toho istého exekučného titulu. Toto predchádzajúce exekučné konanie skončilo právoplatným uznesením súdu prvého stupňa č. k. 3Er/1282/2011 - 12 zo dňa 30. decembra 2011, v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoE/47/2012 - 22 zo dňa 23.11.2012, ktorým súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia z dôvodu, že predložený exekučný titul trpí vadami vyplývajúcimi z toho, že bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky.

Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené rozhodnutie tak pre toto exekučné konanie, ktoré sa začalo medzi rovnakými účastníkmi pre vymoženie rovnakého plnenia na podklade rovnakého exekučného titulu predstavuje prekážku rei iudicatae. Pokiaľ v totožnej už právoplatne rozhodnutej veci podal oprávnený opätovne návrh na vykonanie exekúcie, v takomto začatom exekučnom konaní nemožno pokračovať a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej vady podmienok konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.